

EL TEMPS

La causa comuna

Felipe González se n'ha anat i gairebé ningú no sap com ha estat. I se n'ha anat amb un èxit només a l'abast de la seua talla. I més que anar-se'n, com se sol dir, per la porta gran, ell ha anat més lluny: ha quedat immortalitzat en el lllindar mateix de la porta gran. Una lliçó que ni tan sols la majoria dels estudiants aplicats del seu partit ha après, a tot estirar només han estat capaços d'imitar, i malament, el gest.

L'avui diputat González no ha deixat, però, debades el càrrec de secretari general del principal partit de l'oposició. L'ex-president del govern mai no ha acostumat a ballar sense fer ballar. I ara, quan ell ha ballat, ha ballat el partit, però també han ballat el Partit Popular (PP) i Izquierda Unida (IU). El ball obert amb el partit ha estat modèlic i exemplar: en quaranta-vuit hores el PSOE ha substituït ni més ni menys que Felipe sense cap escarafall. I encara més: l'ha substituït, vint-i-quatre anys després, per Joaquín Almunia, sens dubte un polític que passarà a la història del partit com un molt bon secretari general. Seria massa ingenuïtat pensar que Felipe ha deixat el partit en mans d'un cap de pur tràmit.

Ara resta per veure si el partit en el poder i el partit més a l'esquerra la ballen, per la part que els correspon, com a mínim tan bé com el PSOE. Pel que fa al president del govern espanyol, José María Aznar, és més que probable que comence a creure una miqueta més en l'efecte Blair i sobretot en l'efecte Jospin. Quant a Julio Anguita, coordinador general d'IU, una vegada desapareguda la mare de tots els obstacles de progrés, no ha tingut més sortida que acceptar el guant llençat per Almunia, qui ha aconseguit provocar un canvi d'inflexió respecte de Felipe González. Mentre que aquest últim parlava de la "casa comuna" de l'esquerra i Anguita hi veia el seu PCE diluït en un PSOE aleshores poderós i prepotent, Almunia parla de la "causa comuna de l'esquer-

ra". La inclusió d'una simple vocal, pronunciada per una persona neta de qualsevol sospita i culpabilitat de corrupció, ha propiciat la disposició d'Anguita. Una causa comuna que ja ha ajuntat el Partit dels Socialistes de Catalunya i Iniciativa per Catalunya i que si arriba a estendre's a tot l'estat, ajornarà sens dubte la fractura entre Anguita i Rafael Ribó.

Tot plegat, i també la inclusió d'un 40% de dones en la nova executiva federal, són clars símptomes del nou llenguatge introduït per Almunia. Símptomes, al capdavant, de renovació. Una renovació que, malgrat la pressió dels barons territorials, s'escamparà, ja sense Felipe González ni Alfonso Guerra, com la pólvora pels diferents congressos que comencen aquest pròxim cap de

setmana. Un bon exemple el tenim al País Valencià, on tothom dona per fet l'accés a la secretaria general del diputat Joan Romero. Hi ha alguns fets que així semblen indicar-ho: la renúncia a la reelecció de Joan Lerma, seguida de la d'Albert Pérez Ferré, secretari d'organització del PSPV i de la d'Antoni Garcia Miralles, el seu president, a la reelecció, venuda com a imatge i semblança de la de Felipe i Guerra, quan té molt a veure amb el nombre de delegats co-

marcals amb què juguen els lermistes; l'actitud dels lermistes moderats, que no poden ocultar la por que els fa l'arribada de Romero, i, per últim, s'ha de comptar també amb l'opinió del nou secretari general del PSOE, qui creu que l'autèntica renovació del PSPV exigeix que l'ex-conseller d'Educació substituïesca Lerma. Almunia i Romero parlen el mateix llenguatge: si la renovació es fa bé, la dreta tindrà molt difícil guanyar les pròximes eleccions generals i autonòmiques, almenys a Madrid i a València. I s'ha de tenir en compte també l'evolució de la lluita interna a EUPV i, en cas de trencament, el camí —o camins— que escollirien Albert Taberner i Pasqual Mollà. I encara més: quin paper vol fer Ciprià Ciscar en el mapa polític valencià del 2000. ■

“Joaquín Almunia creu que la renovació del PSPV exigeix que Joan Romero substituïesca Lerma. Almunia i Romero parlen el mateix llenguatge: si la renovació es fa bé, la dreta no guanyarà les pròximes eleccions.”